

Zpráva o šetření ve věci neudělení krátkodobého víza

Paní A (stěžovatelka) se na mě obrátila v dubnu 2017. Její podnět se týká opakovaného zamítání žádostí o udělení krátkodobého víza jejímu manželovi panu B. Správní orgány od roku 2013 do současnosti ve svých zamítavých rozhodnutích argumentují tím, že sňatek stěžovatelky s panem B je účelový, uzavřený pouze s cílem získat pro pana B oprávnění k pobytu v České republice. Dle stěžovatelky není tento závěr ničím odůvodněn.

A. Shrnutí závěrů

Zjistila jsem, že Zastupitelský úřad České republiky v Islámábádu pochybil, když zamítl žádost manžela stěžovatelky o vízum z důvodu obcházení zákona účelovým uzavřením manželství. Ministerstvo zahraničních věcí (dále také „ministerstvo“ nebo „MZV“) poté pochybilo tím, že žádost o nové posouzení důvodů pro neudělení víza zamítlo.

- Zamítnout žádost manžela občana EU/ČR o vízum s odůvodněním, že manželství bylo uzavřeno účelově, je možné teprve tehdy, pokud se správnímu orgánu podaří na základě řádných skutkových zjištění jednoznačně prokázat, že **výlučným** účelem sňatku bylo získání výhodného pobytového oprávnění a že manželé neměli a nemají v úmyslu vést společný manželský život.¹ Přitom by měla být přiměřeně respektována zásada *in favorem matrimonii* (ve prospěch manželství).²
- Správní orgány mají povinnost posuzovat účelovost manželství po celou dobu správního řízení. Při tom je třeba postupovat v souladu s principy stanovenými Sdělením Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států KOM (2009) 2013 (dále také „Sdělení Komise“)³ a Příručkou pro řešení otázky údajných účelových sňatků.⁴ Této povinnosti v posuzovaném případě nedostály.
- Zastupitelský úřad a MZV neunesly důkazní břemeno. Ze zjištěných skutkových okolností nelze jednoznačně prokázat účelovost sňatku. Posouzení bylo jednostranné, obecné, učiněné na základě zastaralých informací. Správní orgány svá rozhodnutí opřely pouze o faktory údajně nasvědčující účelovosti posuzovaného manželství, a naopak skutečnostem svědčícím ve prospěch manželství nepřikládaly téměř žádnou váhu. Postupovaly tak v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního

1 Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. prosince 2015, čj. 4 Azs 228/2015, odst. 61 (všechny citované rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz).

2 Tamtéž.

3 Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států KOM (2009) 313, ze dne 2. července 2009.

4 Příručka pro řešení otázky údajných účelových sňatků mezi občany EU a státními příslušníky třetích zemí v kontextu práva EU o volném pohybu občanů EU připojená ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě COM (2014) 604 final.

soudu k účelovým manželstvím a v rozporu s principy stanovenými ve Sdělení Komise a Příručce pro řešení otázky údajných účelových sňatků.

B. Skutková zjištění

Pan B a paní A se seznámili v roce 2010 při hraní on-line her. Od té doby jsou spolu v neustálém kontaktu. V roce 2013 požádal pan B na základě pozvání od stěžovatelky o krátkodobé schengenské vízum, jeho žádost však byla zamítnuta. Poprvé se tak osobně setkali až v roce 2014 na Srí Lance, kde následně také uzavřeli sňatek.

Po sňatku se stěžovatelkou podal pan B postupně celkem tři žádosti o krátkodobé vízum pro rodinného příslušníka občana EU, a to v říjnu 2014, v březnu 2015 a v prosinci 2016. Všechny tři žádosti byly zamítnuty, neboť správní orgány dospěly k závěru, že manželství bylo uzavřeno účelově, z důvodu obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat vízum k pobytu na území České republiky.

Šetření postupu Zastupitelského úřadu České republiky v Islámábádu a MZV jsem zahájila v souvislosti s poslední žádostí podanou v prosinci 2016. Zastupitelský úřad ji v lednu 2017 zamítl s odůvodněním, které kopíruje text rozhodnutí z předcházejících let, včetně odkazu na rozpory v pohovorech, které byly s manželi vedeny mezi lety 2013 a 2015. Po zamítnutí žádosti podal pan B žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza, MZV však v dubnu 2017 potvrdilo rozhodnutí velvyslanectví. V červnu 2017 tedy podal žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který o ní dosud nerozhodl.

Dne 26. října 2017 jsem ředitele odboru konzulárních koncepcí a metodiky MZV Mgr. Davida Nového a mimořádného a zplnomocněného velvyslance Velvyslanectví České republiky v Islámábádu PhDr. Jána Fűrhyho, požádala, aby mi poskytli spisovou dokumentaci a objasnili, z jakého důvodu správní orgány nezohlednily aktuální skutečnosti v posuzované věci a vycházely při rozhodování zejména z poznatků získaných v průběhu řízení vedených v letech 2013–2015. K vyjádření a zaslání dokumentace jsem stanovila lhůtu 15 dnů. Velvyslanectví na výzvu doposud nezareagovalo, MZV zaslalo dne 29. 11. 2017 žádost o prodloužení lhůty pro vyjádření, ani v následujících měsících však své vyjádření k případu nezaslalo.

Proto jsem se v únoru 2018 setkala s náměstkem MZV pro řízení sekce právní a konzulární JUDr. Martinem Smolkem. Dotázala jsem se, zda ministerstvo v případě pana B zvažuje uplatnit postup podle § 156 odst. 2 správního řádu,⁵ tedy zrušit rozhodnutí o neudělení víza. Tuto možnost JUDr. Smolek odmítl s tím, že ministerstvo vyčká na rozhodnutí soudu. Navrhl však, aby pan B podal novou žádost, ke které přiloží zprávu o mém šetření.

Vzhledem k tomu, že podstatou odůvodnění rozhodnutí o neudělení víza je hodnocení skutkového stavu, tedy pravosti vztahu mezi paní A a panem B, obrátila jsem se v rámci svého šetření také na spisovatelku C a na bývalou poslankyni Parlamentu České republiky D se žádostí o vyjádření k šetření. Obě ženy totiž byly v souvislosti se svou činností na situaci paní A upozorněny, osobně se s ní seznámily a měly příležitost pozorovat její

5 Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

vztah s manželem. Obě vyjádření jsou nedílnými přílohami této zprávy. Vyznění těchto vyjádření je v podstatě totožné – byť obě ženy zpočátku přistupovaly ke svazku paní A s jejím manželem skepticky, bližší seznámení s paní A a nahlédnutí do jejího soukromí naplněného každodenní komunikací s manželem je přesvědčilo o pravosti svazku.

C. Právní hodnocení

C.1 Obecný právní rámec

Krátkodobé vízum se rodinnému příslušníkovi občana EU neudělí, pokud se dopustí obcházení zákona o pobytu cizinců, zejména pokud uzavře manželství s občanem EU účelově.⁶

Zákon o pobytu cizinců blíže pojem účelově uzavřeného manželství nedefinuje, citované ustanovení však vychází z transpozice směrnice 2004/38/ES,⁷ je tudíž nutné je vykládat eurokonformně. Jako nezávazná výkladová vodítka slouží Sdělení Komise a Příručka pro řešení otázky údajných účelových sňatků.^{8,9}

Účelovými sňatky jsou pro účely práva EU manželství uzavíraná **výlučně** za účelem získání práva na volný pohyb a pobyt pro manžela, na které by jinak dotyčná osoba neměla nárok. Sňatek není možné považovat za účelový pouze z toho důvodu, že je spojen s výhodou přistěhovalectví, nebo s jinou výhodou.¹⁰

Obdobně se k charakteru účelových sňatků vyjádřil také Nejvyšší správní soud: „Pokud cizinec získá právní status manžela unijního občana a správnímu orgánu doloží vznik manželství, je na něj nutné pohlížet jako na rodinného příslušníka unijního občana, aniž by musel prokazovat pravost uzavřeného manželství. Teprve v případě, pokud se správnímu orgánu podaří na základě řádných skutkových zjištění jednoznačně prokázat, že **výlučným účelem sňatku bylo získání výhodnějšího pobytového oprávnění** a že manželé nemají a neměli v plánu vést společně manželský život, je možné uvažovat o účelovém manželství. Jinými slovy, důkazní břemeno ohledně doložení nabytého právního statusu leží na cizinci, za skutkové prokazování účelovosti manželství je plně odpovědný správní orgán. Rovněž

6 Srov. § 20 odst. 5 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

7 Čl. 35 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES, ze dne 29. dubna 2004, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států: „Členské státy mohou přijmout potřebná opatření k odepření, pozastavení nebo odnětí jakéhokoliv práva přiznaného touto směrnicí v případě zneužití práv nebo podvodu, například účelových sňatků. Veškerá taková opatření musí být přiměřená a spojená s procesními zárukami stanovenými v článcích 30 a 31.“

8 Průvodní dokument ke Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Pomáhat vnitrostátním orgánům v boji proti zneužívání práva na volný pohyb: Příručka pro řešení otázky údajných účelových sňatků mezi občany EU a státními příslušníky třetích zemí v kontextu práva EU o volném pohybu občanů EU COM(2014) 604 final, ze dne 26. září 2014.

9 Přestože Příručka pro řešení otázky údajných účelových sňatků v oddíle 1 na str. 5 stanoví, že do oblasti její působnosti nespádají účelové sňatky mezi státními příslušníky třetích zemí a občany EU, kteří pobývají v členském státě svého původu a kteří neuplatnili své právo na volný pohyb, lze ji použít i na tyto situace na základě § 15a odst. 3 zákona o pobytu cizinců.

10 Viz bod 28 preambule směrnice 2004/38/ES ve spojení s oddílem 2.4 Sdělení Komise z roku 2009, str. 15, a oddílem 2.1 Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků, str. 9.

zde má být přiměřeným způsobem respektována prastará právní zásada (jakkoli si Nejvyšší správní soud je vědom toho, že původ a vlastní smysl této zásady je mimo oblast veřejného práva), že rozhodováno má být *in favorem matrimonii*, tj. ve prospěch manželství.¹¹

Podle Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků je základním prvkem zneužití předstírané chování, které je spojeno s absencí záměru sezdaného páru tvořit rodinu jako sezdaný pár a vést skutečný manželský život. Zároveň k tomuto zneužívajícímu chování musí dojít za účelem získání práva na volný pohyb a pobyt podle práva EU.¹² Při prokazování účelovosti manželství je tedy nutné prokázat dva úmysly:

- (1) úmysl pozitivní, totiž obejít předpisy přistěhovaleckého práva
- (2) a úmysl negativní, tedy nevést společný manželský život.¹³

Zároveň platí, že důkazní břemeno při prokazování zneužití nesou státní orgány. Občané EU/ČR a jejich rodinní příslušníci nejsou povinni prokazovat, že jejich sňatek je skutečný.¹⁴ Jestliže rodinný příslušník občana EU/ČR doloží vznik manželství, získává tím právní nárok na získání krátkodobého víza.¹⁵ Je na státních orgánech, aby prokázaly, že daný sňatek je účelový.

Lze tedy shrnout, že **zamítnout žádost o vízum pro rodinného příslušníka občana EU/ČR na základě účelově uzavřeného manželství je možné teprve tehdy, pokud se správnímu orgánu podaří na základě řádných skutkových zjištění jednoznačně prokázat, že výlučným účelem sňatku bylo získání výhodnějšího pobytového oprávnění a že manželé nemají a neměli v úmyslu vést společný manželský život.**¹⁶ Přitom by měla být přiměřeně respektována zásada *in favorem matrimonii* (tj. ve prospěch manželství).¹⁷

C.2 Hodnocení skutkových okolností svědčících o ne/existenci účelovosti uzavření manželství

Správní orgány hodnotí důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů.¹⁸ S ohledem na povinnost eurokonformního výkladu pojmu účelového uzavření manželství lze i při hodnocení skutkových okolností vycházet ze Sdělení Komise. V oddíle 4.2 Sdělení Komise uvádí možnost států definovat soubor indikativních kritérií, která mohou poukazovat na to, že jde o možné uzavření účelového manželství, a naopak, že uzavření účelového manželství je nepravděpodobné. Pro uzavření účelového manželství mohou dle Sdělení Komise svědčit mimo jiné následující faktory:

11 Rozsudek ze dne 9. prosince 2015, čj. 4 Azs 228/2015-40.

12 Oddíl 2.1 Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků, str. 8.

13 Oddíl 2.1 Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků, str. 8.

14 Oddíl 3.2 Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků, str. 27.

15 Komise v. Španělsko, C-503/03, bod 42.

16 Srov. odst. 61 rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 4 Azs 228/2015, ze dne 9. prosince 2015.

17 Tamtéž.

18 Viz § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

- pár se před svatbou nikdy nesetkal,
- pár se neshoduje, pokud jde o jejich osobní údaje, o okolnosti jejich prvního setkání nebo důležité osobní informace, které se jich týkají,
- pár nemluví společným jazykem, kterému oba rozumí.¹⁹

Mezi faktory, které mohou ukazovat, že uzavření účelového manželství je nepravděpodobné, patří mimo jiné následující skutečnosti:

- pár byl před sňatkem v dlouhodobém vztahu,
- pár měl společné bydliště/domácnost po dlouhou dobu.²⁰

Zároveň je ve sdělení uvedeno, že **tato kritéria by měla být považována pouze za podněty pro zahájení vyšetřování a není možné z nich vyvozovat automatické závěry výsledků nebo dalšího šetření.**²¹ Příručka pro řešení otázky údajných účelových sňatků tato indikativní kritéria ještě dále rozvádí a uvádí známky toho, že ke zneužití nedochází²² a také známky zneužití členěné podle fáze vztahu manželů (dříve, než se budoucí manželé poprvé setkají, fáze před uzavřením sňatku, svatba, žádosti o vstupní víza nebo povolení k pobytu, pobyt v hostitelském státě a ukončení manželství).²³

Podle Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků existence známek zneužití sama o sobě není důkazem „viny“, ale jen signálem, že by mohlo být zahájeno vyšetřování s cílem prozkoumat daný případ blíže.²⁴

Podle této příručky by se posuzující orgány měly zaměřit na minimalizaci nebezpečí, že skutečný pár, byť netypický a zpočátku vykazující srovnatelný počet známek zneužití jako zneužívající páry, bude považován také za zneužívající pár.²⁵ To učiní tak, že při posuzování účelovosti manželství v první řadě vyjdou ze **zásady, že volný pohyb je primárním pravidlem**, které lze omezit pouze v individuálních případech odůvodněných zneužitím.²⁶ Za druhé, v praxi by se orgány vyšetřující zneužití v zásadě neměly zaměřit primárně na známky zneužití a použít je na podporu svého původního pocitu, že dané manželství působí podezřele. Naopak by měly **nejprve zvážit známky, že ke zneužití nedochází**, které by podpořily závěr, že jde o skutečný pár.²⁷

19 Viz oddíl 4.2. Sdělení Komise z roku 2009, str. 16.

20 Viz oddíl 4.2. Sdělení Komise z roku 2009, str. 15–16.

21 Viz oddíl 4.2 Sdělení Komise z roku 2009, str. 16.

22 Viz oddíl 4.3 Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků, str. 35.

23 Viz oddíl 4.4. Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků, str. 35–40.

24 Viz oddíl 4.2.1.2 Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků, str. 34.

25 Viz oddíl 4.2.1.2 Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků, str. 33.

26 Viz oddíl 4.2.1.2 Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků, str. 34.

27 Tamtéž.

C.3 Hodnocení účelovosti manželství stěžovatelky a pana B

Velvyslanectví České republiky v Islámábádu dospělo k závěru o účelovosti manželství při rozhodování o žádosti o vízum podané dne **1. prosince 2016** z následujících důvodů:²⁸

- okolnosti svatby (proběhla v roce 2014 na Srí Lance, až těsně před ní se manželé poprvé setkali osobně; sňatek neproběhl v souladu s pákistánskými zákony),
- nekonzistentnost tvrzení pana B (v rámci první žádosti o vízum z roku 2013 uvedl, že má povinnost vrátit se do Pákistánu a starat se o své rodiče, nyní však uvádí, že si hodlá najít v České republice práci a postavit s manželkou dům),
- rozpory v pohovorech uskutečněných **v listopadu 2014** a **v březnu 2015** (informovanost rodičů o sňatku, společné plány do budoucnosti, finanční situace pana B atp.).

Ministerstvo zahraničních věcí se poté na základě žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza nejprve v souladu s bodem 4.2 Sdělení Komise zabývalo tím, zda existují kritéria, která poukazují na to, že manželství nebylo uzavřeno účelově. Takové kritérium je dle MZV jediné – fakt, že manželé spolu byli před sňatkem v dlouhodobém vztahu. I toto kritérium je však dle MZV oslabeno tím, že k seznámení došlo při hraní on-line her a pár se poprvé osobně setkal až při svatbě. Poté uvedlo kritéria, na základě kterých se ztotožnilo se závěrem zastupitelského úřadu o účelovosti manželství:

- pár nemá společné bydliště a domácnost, nepřijal ani dlouhodobý právní nebo finanční závazek,
- od uzavření manželství v červnu 2014 se pár nesetkal,
- vztah mezi dvěma lidmi, který se realizuje pouze prostřednictvím internetu, nelze označit za plnohodnotný a opravdový; z předložené komunikace vyplývá, že si pár vyznává lásku, ale neřeší žádné praktické otázky spojené s budoucím životem,
- pan B přesvědčivě nevysvětlil, proč se sňatek konal na Srí Lance a proč o něm nevěděli jejich rodiče,
- pan B ve snaze o získání víza v roce 2013 účelově tvrdil, že se musí vrátit do Pákistánu pečovat o své rodiče,
- rozpory ve výpovědích z let 2014 a 2015 (otázka společných dětí, finanční situace manžela).

Z odůvodnění rozhodnutí ministerstva není patrné, že by vycházelo z Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků. Indikativní kritéria poukazující na to, že se nejedná o účelový sňatek, nebyla vůbec vzata v potaz, přitom v tomto případě hovoří ve prospěch žadatele (např. dlouhodobý blízký vztah, častý a pravidelný kontakt, délka manželství). Manželé se poznali již v roce 2010 a poprvé se setkali v roce 2014 při příležitosti uzavření sňatku. Z kopií přepisu jejich komunikace probíhající prostřednictvím internetu, které jsem

28 Popsané důvody vyplývají z rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza ze dne 16. ledna 2017.

měla možnost zhlédnout, spolu udržují intenzivní každodenní kontakt. Tráví „spolu“ většinu všedních činností. Ví o sobě, kde se zrovna nacházejí, co dělají, jak se cítí. Na podzim 2016 spolu odjeli na takřka měsíční dovolenou v zahraničí.

Ministerstvo i zastupitelský úřad pochybily, pokud vztah stěžovatelky a pana B vyhodnotily jako účelové manželství. Zobecňující závěr ministerstva, že vztah, který se realizuje pouze prostřednictvím internetu, nelze označit za plnohodnotný a opravdový, je nadto zcela nepodložený. Obzvláště za situace, kdy oba manželé již od roku 2013 velmi intenzivně usilují o to, aby jim bylo umožněno realizovat jejich vztah na území České republiky, jim nelze klást k tíži, že po tyto roky komunikují alespoň přes internet.

Správním orgánům se nepodařilo přesvědčivě prokázat, že manželství bylo uzavřeno s výlučným účelem získat pobytové oprávnění pro pana B. Naopak, přehlédly mnoho indicií svědčících ve prospěch manželství (délka vztahu, intenzita komunikace, společné dovolené, soulad výpovědí v mnoha bodech). Zároveň vůbec nezohlednily zdravotní stav stěžovatelky. Ta je trvale upoutaná na invalidní vozík a realizace rodinného života v zemi původu jejího manžela či dlouhodobých dovolených v Asii je pro ni obtížná. Zastupitelský úřad ani ministerstvo nevzaly v potaz specifické potřeby stěžovatelky.

Případ stěžovatelky a jejího manžela je specifický také tím, že jde o v pořadí již **čtvrtou žádost** (třetí podanou z titulu manželství), na základě které se snaží získat vízum na území České republiky pro pana B.

Z čl. 21 odst. 9 vízového kodexu²⁹ vyplývá, že: „předchozí zamítnutí žádosti o udělení víza nevede automaticky k zamítnutí nové žádosti. Nová žádost se posuzuje na základě všech informací, které jsou k dispozici“. Obdobně dovodil také Nejvyšší správní soud, že správní orgány mají **povinnost posuzovat účelovost uzavření manželství po celou dobu správního řízení**, a to až do rozhodnutí odvolacího orgánu, protože vztahy mezi manželi se mohou vyvíjet. Pokud je v řízení před správními orgány prokázáno, že manželství plní svou funkci (i když tomu tak od jeho úplného počátku nemuselo být), není možné takové manželství považovat za účelově uzavřené.³⁰

V posuzovaném případě postupovaly správní orgány zcela v rozporu s citovanou právní úpravou a judikaturou. Zcela rezignovaly na zohlednění mnoha existujících indicií svědčících o pravosti svazku, zamítnutí žádosti z roku 2016 odůvodňovaly textem zkopírovaným z rozhodnutí z dřívějších let, přičemž opět poukazovaly na dílčí neshody ve výpovědích manželů z let 2013–2015, které byly podkladem pro vydání předchozích zamítavých rozhodnutí. Pohovor s manželi zaměřený na vývoj a aktuální fungování jejich vztahu veden nebyl. Nebylo ani zohledněno, že spolu manželé na podzim 2016 strávili téměř měsíční dovolenou.

Dospěla jsem proto k závěru, že správní orgány pochybily nejen nenaplněním požadavků Sdělení Komise a Příručky pro řešení otázky údajných účelových sňatků, ale v řízení

29 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) ze dne 13. července 2009, č. 810/2009, o kodexu Společenství o vízech.

30 Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, čj. 5 As 104/2011.

o poslední žádosti o vízum z prosince 2016 také absolutním rezignováním na naplnění požadavku zohlednit při posuzování účelovosti manželství faktor času a jeho vliv na vztah mezi manželi. Přitom v souladu s výše citovanou právní úpravou a judikaturou platí, že i kdyby snad bylo manželství na počátku uzavřeno účelově, skutečnost, že plní svou funkci, brání jeho posouzení jako manželství účelového. Na základě provedeného šetření se nedomnívám, že by manželství bylo uzavřeno účelově. I kdyby tomu tak však bylo, vztah dále trvá a manželství svou funkci nepochybně plní. Samozřejmě přiměřeně skutečnosti, že správní orgány neumožnily panu B pobývat na území České republiky, což mu však z podstaty věci nemůže být při hodnocení kvality manželství kladeno k tíži. Právě tuto skutečnost měly správní orgány ve svém rozhodnutí zohlednit, což však neučinily.

Správní orgány tedy nedostály své povinnosti posuzovat účelovost manželství po celou dobu správního řízení. Jak zastupitelský úřad, tak MZV se spokojily s poznatkami z řízení o předchozích žádostech pana B. Rezignovaly na svou povinnost dostatečně zjistit skutkový stav (a posoudit ne/účelovost manželství) do té míry, že poukazovaly na dílčí neshody v pohovorech z let 2013–2015, tedy z počátků trvání manželství, aniž provedly pohovor aktuálnější, při kterém by mohly zjistit informace nezbytné pro své závěry o charakteru manželství.

D. Informace o dalším postupu

Zprávu zasílám ministrovi zahraničních věcí České republiky MgA. Martinu Stropnickému a náměstkovi pro řízení sekce právní a konzulární JUDr. Martinu Smolkovi a podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv je žádám, aby se ve lhůtě 30 dnů od jejího doručení vyjádřili ke zjištěným pochybením a informovali mě o přijatých opatřeních k nápravě.

Zpráva shrnuje moje dosavadní poznatky, které mohou být podkladem pro závěrečné stanovisko podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

O svých zjištěních a závěrech informuji rovněž stěžovatelku.

Brno 4. dubna 2018

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., v. r.
veřejná ochránkyně práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)

Přílohy

Vyjádření bývalé poslankyně Parlamentu České republiky paní D
Vyjádření spisovatelky paní C